

**Ioannis Tollenarii Brvgensis e Soc. Iesv Specvlvm
Vanitatis Sive Ecclesiastes Solvta Ligataq. Oratione
Dilvcidatvs**

Tollenauer, Jean de

Antverpiæ, 1635

Ecclesiastes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68633](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-68633)

quam nauis, quæ pertransit fluctuantem aquam; cuius, cum
præterierit, non est vestigium inuenire, neque semitam carinæ
illius in fluctibus: aut tamquam auis, quæ transvolat in ære,
cuius nullum inuenitur argumentum itineris: aut tamquam
sagitta emissa in locum destinatum; diuisus ær continuo in se
reclusus est, ut ignoretur transitus illius. Sic et nos nati con-
tinuo desiuimus esse: Et virtutis quidem nullum signum va-
luimus ostendere, in malignitate autem nostrâ consumpti fu-
mus. Talia dixerunt in inferno hi, qui peccauerunt. Nos au-
tem ad aliud stultitiae genus, quod in dignitate constitu-
tos præcipue dehonesta, gradum faciamus.

SECTIO NONA.

ECCLESIASTES.

VERS. 16. Vx tibi terra, cuius Rex puer est, &
cuius Principes manè comedunt.

17. Beata terra, cuius Rex nobilis est, & cuius
Principes vescuntur in tempore suo ad reficien-
dum, & non ad luxuriam.

METRICA PARAPHRASIS.

NON tot procellis feruet Ionium,
Non tot sub Arcto Luna puerpera
Niuisque grandinisque nimbis
Sarmaticas onerat nouales,
Quot regna clades exitiabili
Torrente inundant, cum diadematis
Sceptrique, non virtutis heres
Rex viridi iuuenatur aeo.

Infida